

Awéwé urang Kanaan

Balaréa nyobian batu Yesus kusabab kecap-kecap na sanes kusabab mujijat anu dilakukeunna.

Awéwé urang Kanaan

“Kuring parantos nunjukkeun ka anjeun seueur kasaeun ti Rama kuring; pikeun anu mana tina padamelan ieu anjeun batu kuring? Urang Yahudi ngawaler sareng nyarios ka anjeunna, Kami henteu mere batu ka anjeun tina pagawean anu hade, tapi ku jalan ngahujat; sabab, salaku manusa, anjeun jadi Gusti pikeun diri sorangan” (Yohanes 10:32 -33).

“Sareng nalika Yesus angkat ti dinya, anjeunna angkat ka daerah Tirus sareng Sidon. Sareng, aya hiji awéwé urang Kanaan, anu parantos angkat ti sakurilingna, ngajerit, pokna, Gusti, Putra Daud, karunya ka abdi, yén putri abdi kasiksa pisan. Tapi anjeunna henteu némbalan sakedap. Sareng murid-muridna, sumping ka anjeunna, nyuhungkeun anjeunna, paribasa, Pamitan, anu parantos ngagorowok ka kami. Sareng anjeunna ngajawab sareng nyarios, “Kuring dikirim ukur ka domba anu leungit tina kulawarga Israil.” Teras anjeunna sumping sareng nyembah ka anjeunna, saurna, Gusti, tulungan abdi! Tapi anjeunna ngajawab sareng nyarios: Henteu saé nyandak roti barudak sareng tuang ka anak anjing. Sareng saur anjeunna, Leres, Gusti, tapi anjing-anjing ogé tuang tina remah anu murag tina méja tuanna. Maka Yesus ngawaler sareng nyarios ka anjeunna, He awewe, hébat iman anjeun! Hayu éta dilakukeun pikeun anjeun sakumaha anjeun resep. Sareng ti waktos éta putrina parantos cageur “(Mt 15: 21 -28).

Anu percanten asing

Saatos nyempad urang Parisi kusabab mikir yén ngawula ka Allah sami sareng nuturkeun tradisi manusa (Markus 7: 24-30), Yesus sareng murid-muridna angkat ka bumi Tirus sareng Sidon.

Pengkhotbah Lucas ngajelaskeun yén, di luar negeri, Yesus lebet ka hiji imah sareng henteu hoyong aranjeunna terang yén anjeunna aya, tapi, henteu mungkin pikeun nyumput. Wanoja Yunani, Syro-Fénisia getih, anu ngagaduhan anak awéwé anu kasurupan roh jahat, saatos ngadangu ngeunaan Yesus, mimiti nyuhungkeun anjeunna ngusir roh anu nyiksa anjeunna ti putrina.

- “Kanggo awéwé, putrina anu ngagaduhan roh anu najis, nguping anjeunna, angkat teras ngalungkeun awakna dina sampéanna” (Mc 7:25).

Evangelist Mateus ngajelaskeun yén awéwé éta ninggalkeun lingkungan sareng mimiti nangis nyarios:

- Gusti, Putra Daud, karunya ka abdi, yén putri abdi kasiksa setan! Tapi, sanaos permohonan, Yesus sigana henteu nguping anjeunna.

Béda sareng seueur anu sanés anu nguping ngeunaan Yesus, awéwé Kanaan nyatakeun kabeneran anu unik:

- ‘Gusti, Putra Daud, karunya ka abdi ...’.

Awéwé éta henteu ceurik pikeun tukang sihir, tukang sihir, dukun, ahli kaajaiban, dokter, sareng sajabana, tapi anjeunna nangis ka Putra Daud. Sedengkeun urang Israél naroskeun naha Kristus leres-leres Putra Daud, Putra Allah, awéwé urang Kanaan ngajerit pinuh ku kapastian: – ‘Gusti, Putra Daud...’, hiji kapastian ganjil upami dibandingkeun sareng spekulasi balaréa “Sareng sakumna jalma reuwas, pokna,” Naha ieu sanés Putra Daud? □□” (Mat 12:23).

Gusti parantos jangji dina kitab suci yén Al Masih bakal janten putra Daud, sareng urang Isra'il ngarep-ngarep sumpingna. Gusti parantos jangji yén turunan Daud, numutkeun daging, bakal ngawangun bumi pikeun Gusti sareng karajaan Israél bakal didamel di luhur sadaya karajaan (2 Sam. 7:13, 16). Nanging, nubuat anu sami netelakeun yén turunan ieu bakal janten Putra Allah, sabab Gusti nyalira bakal janten Bapana, sareng turunan Putra-Na.

“Kuring bakal janten ramana, sareng anjeunna bakal janten putra abdi; sareng upami kuring datang ngalanggar hukum, kuring bakal ngahukum anjeunna ku tongkat manusa, sareng ku sebatan putra-putra manusa” (2 Sam 7:14).

Sanaos anjeunna lahir di kulawarga Daud, kusabab Maryam katurunan Daud, ahli Taurat sareng Parisi nolak Al Masih. Sanaos Kitab Suci netelakeun jelas yén Gusti ngagaduhan Putra, aranjeunna henteu percanten ka Al Masih sareng nampik kamungkinan yén Allah ngagaduhan Putra “Saha anu angkat ka surga sareng turun? Saha anu nutup angin dina keupeulan anjeun? Saha anu ngaitkeun cai kana papakéan? Saha anu netepkeun sagala penjuru bumi? Saha nami anjeun? Sareng saha nami putra anjeun, upami anjeun terang?” (Pam 30: 3).

Nyanghaiupan patarosan Yesus: “Kumaha aranjeunna nyarios yén Kristus téh putra Daud?” (Luk 20:41), anu nuduh anjeunna teu tiasa ngajawab kunaon Daud nubuat nonoman putrana Lord, upami dugi ka murangkalih pikeun ngahargaan sepuh sareng sanés sepuhna ka murangkalih (Luk 20:44), kumaha awéwé awéwé asing éta nguping perkawis Al Masih cekap kanggo nyimpulkeun yén Al Masih nyaéta Putra Allah anu Daud disebut Gusti.

Ayeuna, sanaos urang asing, awéwé éta nguping ngeunaan Kristus, sareng inpormasi anu dugi ka anjeunna nyababkeun anjeunna nyimpulkeun yén Al Masih nyaéta Mesias anu dijanjikeun, turunan Daud “Lah, bakal datang, saur PANGERAN, nalika kuring bakal ngangkat Cabang anu leres ka Daud; sareng, janten raja, anjeunna bakal kakuasaan sareng polah kalayan

bijaksana, sareng bakal ngalaksanakeun pangadilan sareng kaadilan di bumi "(Yer 23: 5).

Kusabab ceurik awéwé éta, murid-murid hariweusweus, sareng nyungkeun Al Masih ngaluarkeun anjeunna. Éta nalika Isa ngaréspon murid nyarios.

– Kuring dikirim ukur ka domba anu leungit tina kulawarga Israél.

Sanaos aya di daratan asing, Yesus negeskeun naon misi na "Anjeunna sumping pikeun milikna, sareng nyalira henteu nampi anjeunna" (Yohanes 1:11); "Domba anu leungit parantos janten umat Kami, angon-angonna parantos salah, ka gunung aranjeunna dialihkeun; ti bukit ka bukit aranjeunna leumpang, aranjeunna poho tempat istirahat na "(Yer 50: 6).

Nalika urang Israél mopohokeun 'tempat istirahat aranjeunna', Gusti ngutus Putra aranjeunna, lahir ti awéwé, pikeun ngumumkeun aranjeunna:

"Datang ka kuring, anjeun sadayana anu lelah sareng ditindas, sareng kuring bakal masihan anjeun istirahat" (Mt 11:28);

"Ngeunaan Putra-Na, anu lahir ti turunan Daud numutkeun daging" (Rom 1: 3).

Nalika ngagero umatna nyarios: – Datang ka kuring, anjeun sadayana anu capé sareng tertindas, Yesus nyatakeun dirina salaku minuhan naon anu diprediksi ku sungut Yermia.

Umat □□Al Masih ditolak anjeunna, tapi awéwé Kanaan ngadeukeutan ka Yesus sareng nyembah anjeunna, nyarios:

– Gusti, bantosan abdi!

Evangelist Mateus netelakeun jelas yén kusabab awéwé éta nyuhungkeun bantosan ka Kristus, anjeunna nyembah ka Anjeunna. Kusabab anjeunna ngajerit:

– Gusti, bantosan abdi! Pamundut awéwé éta nyaéta nyembah ka Putra Daud.

Saatos nguping perkawis Yesus, awéwé éta percaya yén Anjeunna Putra Daud sareng, dina waktos anu sami, yakin yén Al Masih nyaéta Putra Allah, kusabab anjeunna nyembah ka Anjeunna anu nyungkeun bantosan. Penginjil ngajelaskeun yén kalakuan nanyakeun ka Kristus pikeun masihan kado pikeun ngabébaskeun putrina tina kajahatan anu dahsyat, hal anu mustahil pikeun lalaki, mangrupikeun ibadah.

Nyembah awéwé éta sigana henteu aya pangaruhna, sakumaha ceuk Yésus: – Henteu saé nyandak roti barudak sareng tuang ka anak anjing. Respon Al-Masih ka awéwé éta mangrupikeun palengkap réspon Al-Masih ka murid-muridna.

Rékaman penginjil Markus masihan hartos pasti tina kalimat Al Masih: “Hayu barudak mimiti wareg; sabab henteu merenah pikeun nyandak roti barudak sareng alungkeun ka anak anjing ”(Markus 7:27). Yesus negeskeun yén misina dihubungkeun sareng kulawarga Israél, sareng ngalaksanakeunana éta tiasa dibandingkeun sareng kalakuan lalaki kulawarga anu nyandak roti ti murangkalihna sareng masihan ka anak anjing.

Réspon awéwé Kanaan matak héran, sabab anjeunna henteu kalakuan pikaresepeun upami dibandingkeun sareng anjing, sareng balesan: – Leres, Gusti, tapi anak anjing ogé tuang tina remuk anu murag tina méja tuanna. Anjeunna negeskeun naon anu Yesus ngawartoskeun ka anjeunna, Nanging, nekenkeun yén anjeunna henteu milari tuangeun kanggo murangkalihna, tapi kanggo remah anu kagungan anak anjing.

Pikeun awéwé éta, remah ti méja Putra Daud cekap pikeun méréskeun masalahna. Anjeunna nunjukkeun yén anjeunna henteu maksad nyandak roti ti murangkalih anu ngagaduhan hak janten peserta dina méja, tapi remah anu murag tina méja Putra Daud parantos cekap.

Éta nalika Yesus ngajawab anjeunna: O awéwé, hébat iman

anjeun! Hayu éta dilakukeun pikeun anjeun sakumaha anjeun resep. Sareng ti waktos éta putri awéwé éta séhat.

Penting pikeun dicatet yén awéwé urang Kanaan dihadiran sabab anjeunna yakin yén Kristus mangrupikeun utusan Allah, Putra Daud, Gusti, sanés sabab Yesus kasentuh ku kaayaan indung anu nekat. Sanés asa ti bapa atanapi indung anu ngajadikeun Gusti sumping ngabantosan manusa, pikeun Kristus, nalika anjeunna maca Kitab Suci dina nabi Yesaya, anu nyarios “Roh Pangéran aya di kuring ...”, saurna: “Dinten ieu Kitab Suci parantos kajantenan dina kuping anjeun” (Lukas 4:21), sareng netelakeun yén kapercayaan ka Gusti Allah anu mindahkeun tangan Gusti, sabab seueur randa Nanging peryogi di Yérusalém, Élia dikirim ka bumi randa asing. Kusabab? Kusabab éta penduduk kota Sarepta de Sidon sadar yén Élias mangrupikeun nabi, sareng sanaos kabutuhanna, anu wawatesan sareng asa-asa, anjeunna nunjukkeun kapercayaan dirina ka Allah ku nurut kana pangandika nabi (Lukas 4:25 -26).

Kasaksian tina Tulisan Suci

Seueur anu nuturkeun Al Masih ngagaduhan kabutuhan anu sami sareng awéwé urang Kanaan, nanging indung éta nangtung ti balaréa pikeun mikawanoh dua bebeneran penting:

1. yén Kristus mangrupikeun Putra Daud, sareng;
2. Putra Allah, Gusti.

Sanaos Al Masih dikirim ka domba-domba anu leungit tina kulawarga Israél, ngumumkeun injil sareng ngalakukeun seueur mujijat, barudak Israél nganggap Yesus Kristus janten ngan ukur nabi séjén – “Sababaraha, Yohanes Baptis; batur, Élias; sareng anu sanésna, Yermia, atanapi salah sahiji nabi ”(Mt 16:14).

Nalika barudak Yakub henteu mikawanoh Yesus salaku utusan

Allah, putra manusa, Kristus nyarios ka murid-muridna: – ‘Sareng anjeun, saha anjeun nyarios saha kuring?’. Éta nalika rasul Pétrus ngadamel pangakuan anu hadé (ngaku) yén Al Masih nyaéta Putra ti Allah anu hirup.

Kusabab urang Yahudi henteu tiasa ningali yén Kristus mangrupikeun Al Masih anu dijangjikeun, sanaos aranjeunna gaduh Kitab Suci dina panangan, kasaksian leres ngeunaan Gusti ngeunaan Putra-Na, Yesus maréntahkeun murid-muridna pikeun henteu nyatakeun bebeneran ieu ka saha waé.

“Teras anjeunna maréntahkeun murid-muridna supaya ulah bébéja ka saha waé yén anjeunna nyaéta Isa Al Masih” (Mt 16:20).

Naha Yesus henteu hoyong murid-murid nyatakeun yén Anjeunna teh Al Masih?

Kusabab Yesus hoyong lalaki percanten ka Anjeunna numutkeun kana Kitab Suci, sabab aranjeunna anu nyaksian ngeunaan Anjeunna. Ieu kusabab Yesus netelakeun yén: anjeunna henteu nampi kasaksian manusa, sareng upami anjeunna nyaksian nyalira kasaksian na moal leres.

“Upami kuring nyaksian nyalira, kasaksian kuring henteu leres” (Yohanes 5:31), sareng yén kasaksian ti Rama (tina Tulisan Suci) leres sareng cekap

“Aya anu sanés anu kasaksian ngeunaan kuring, sareng kuring terang yén kasaksianna ngeunaan kuring leres” (Yohanes 5:32).

Sanaos urang ngartos yén Yohanes Baptis nyaksian Kristus, tapi kasaksianna mangrupikeun kasaksian tina bebeneran “Anjeun ngirim utusan ka Yohanes, sareng anjeunna nyaksian anu leres” (Yohanes 5:33), nyaéta, sadaya anu diucapkeun ku Baptis sacara langsung aya hubunganana sareng Kitab Suci, sabab ngan ukur kecap Gusti anu leres (Yohanes 17:17).

Ayeuna, Yesus henteu hoyong murid-muridna nyilakakeun yén Anjeunna Kristus sabab anjeunna henteu nampi kasaksian ti manusa (Yohanes 5:34), sateuacan Anjeunna gaduh kasaksian anu langkung ageung, kasaksian Rama, sareng sadaya jalma kedah percanten kana kasaksian yén Gusti kacatet ngeunaan Putra-Na dina Kitab Suci “Anjeun milari Kitab Suci, sabab anjeun pikir anjeun gaduh hirup anu langgeng di jerona, sareng aranjeunna nyaksian ngeunaan kuring” (Yohanes 5:39).

Percaya ka Allah sanés hasil tina mujijat, sateuacan kasaksian yén nabi ngumumkeun ngeunaan bebeneran (Yohanes 4:48). Nyarios ‘mujijat’ sanés mangrupikeun bukti tina bebeneran. Rosul Pétrus netelakeun jelas naon éta pikeun nyaksian: “Nanging pangandika PANGERAN tetep langgeng. Sareng ieu kecap anu diwartakeun di antaramu ”(1 Pet. 1:25). Nyaksian nyaéta nyarioskeun pangandika Gusti, nyarios naon anu diucapkeun dina Kitab Suci, ngumumkeun ka manusa yén Kristus téh Putra Allah.

Ayeuna tinekanaan seueur jalma sareng mukjizat anu dilakukeun ku aranjeunna, tapi dina Alkitab jelas yén pelayanan para rasul sanés didasarkeun kana mujijat, tapi didasarkeun kana kecap. Pidato anu mimiti ku Peter ngalaan penduduk Yerusalem kana kasaksian tina Tulisan (Rasul 2:14 -36). Malah saatos jalma anu lumpuh dudung di panto Bait Allah, anjeunna nyempad pangdégéna supados henteu kagum kana tanda kaajaiban (Kis 3:12), teras ngajelaskeun kasaksian tina Kitab Suci (Kis 3: 13 -26) .

Nalika urang Yahudi rajam Stéston, anjeunna sapertos Yohanes Pembaptis, nyaksian ngeunaan bebeneran, nyaéta ngajelaskeun kasaksian anu dipasihkeun ku Gusti ngeunaan Putra-Na, ngumumkeun Kitab Suci ka jalma-jalma anu ambek (Kis 7:51 -53).

Upami Stéstus ngitung tanda-tanda kaajaiban, anjeunna moal pernah dibato, sabab panolakan lalaki aya hubunganana sareng kecap injil sareng henteu aya hubunganana sareng tanda-tanda ajaib (Yohanes 6:60). Riungan hoyong batu Yesus kusabab omonganana, sanes kusabab mujijat anu dilakukeunna.

“Kuring parantos nunjukkeun seueur kasaean ti Rama kuring; pikeun anu mana tina padamelan ieu anjeun batu kuring? Urang Yahudi ngawaler sareng nyarios ka anjeunna, Kami henteu mere batu ka anjeun tina pagawean anu hade, tapi ku jalan ngahujat; sabab, salaku manusa, anjeun jadi Gusti pikeun diri sorangan ”(Yohanes 10:32 -33).

Seueur anu ningali kaajaiban anu dilakukeun ku Kristus pikeun awéwé Kanaan, nanging, jalma-jalma anu nuturkeun anjeunna henteu ngaku yén Isa téh Putra Daud sakumaha anu anjeunna terang nalika ngadangu ngeunaan Firman anu langgeng, kecap Pangéran anu tetep salamina. Urang Israail dipasih ngupingkeun Kitab Suci, tapi aranjeunna pondok tina awéwé urang Kanaan anu, nalika nguping perkawis Yesus, masihan pujian sareng sasambat pikeun Putra Daud, sareng nyembah anjeunna.

Bedana awéwé aya dina kanyataan yén anjeunna nguping sareng percanten, sedengkeun jalma anu nuturkeun Kristus ningali kaajaiban (Mt 11:20 -22), nalungtik tulisan suci (Yohanes 5:39) sareng sacara salah nyimpulkeun yén Isa ngan ukur Hiji Nabi. Aranjeunna nolak Al Masih sahingga henteu ngagaduhan kahirupan (Yohanes 5:40).

“Kuring dipilarian ti jalma-jalma anu henteu naroskeun ka Kami, kuring kapendak ti jalma anu henteu milari Kami; Kuring nyarios ka bangsa anu henteu dingaranan nami kuring: Ieu kuring. Ieu Kami ”(Nyaéta 65: 1).

Ayeuna, urang terang yén (iman datang ku ngadangukeun,) sareng nguping ku pangandika Gusti, sareng naon anu didangu awéwé parantos cekap percanten “Kumaha, kumaha aranjeunna bakal nyauran Anjeunna anu aranjeunna henteu percanten? Sareng kumaha aranjeunna bakal percanten ka saha anjeunna teu acan nguping? sareng kumaha aranjeunna bakal nguping, upami teu aya anu ngahutbah? ” (Rom 10:14). Saha waé anu nguping sareng percaya bakal diberkahan, sabab Isa nyalira nyarios:

“Yesus nyarios ka anjeunna, ‘Kusabab anjeun ningali kuring, Thomas, anjeun percanten; bagja jalma-jalma anu henteu acan ningali sareng parantos percanten ”(Yohanes 20:29).

Salaku awéwé urang Kanaan percanten, anjeunna ningali kamulyaan Allah “Saur Yesus ka anjeunna, ‘Naha Abdi henteu ngawartoskeun ka anjeun yén lamun percaya, anjeun bakal ningali kamulyaan Allah?’ (Yohanes 11:40), henteu sapertos urang Israél anu ngarepkeun ningali alam gaib sahingga aranjeunna tiasa percanten “Saur aranjeunna ka Anjeunna, ‘Naon tandana, anu anjeun damel supaya urang tiasa ningal anjeunna sareng percanten ka anjeun? Naon anu anjeun lakukeun? “ (Yo 6:30).

Ayeuna kamulyaan Allah diturunkeun dina nyanghareupan Kristus, sareng sanés dina operasi anu ajaib “Kusabab Gusti, anu nyarios yén cahaya bersinar tina gelap, nyaangan dina haté urang, pikeun panerangan terang kamulyaan Allah, dina nyanghareupan Yesus Kristus” (2Co 4: 6). Anu ngaheéat nyaéta kacaangan wajah Pangéran anu nyumputkeun rautna tina bumi urang Israil “Sareng kuring bakal ngantosan PANGERAN, anu nyumputkeun wajahna ti kulawarga Yakub, sareng kuring bakal ngantosan anjeunna” (Is 8:17; PS 80: 3).

Awéwé urang Kanaan dihadiran kusabab anjeunna percanten, sanés kusabab anjeunna nempatkeun Yesus dina tembok, atanapi kusabab anjeunna memeres anjeunna ku nyarios: – Upami anjeun henteu némbalan ka kuring, kuring bakal ngabasmu Kitab Suci. Sateuacan dileler pembébasan putrina, awéwé éta parantos percanten, henteu sapertos seueur anu hoyong tindakan anu ajaib dipercaya.

Naon anu didangukeun awéwé Kanaan ngeunaan Kristus? Ayeuna, upami iman datang ku ngupingkeun, sareng nguping ku pangandika Allah. Anu didangukeun awéwé Kanaan sanés kasaksian tina kaajaiban atanapi yén jalma kasohor parantos dirobih. Ngadéngékeun yén aya jalma anu ngahontal kaajaiban, atanapi maca spanduk anu nyatakeun yén anjeunna parantos ngahontal

rahmat moal ngajantenkeun jalma terang-terangan yén Kristus mangrupikeun Putra Daud!

Kasaksian anu ngahasilkeun iman asalna tina Kitab Suci, sabab éta nyaéta kasaksian Kristus. Nyebatkeun yén seniman dirobih, atanapi yén aya anu ngantepkeun narkoba, palacuran, sareng sanés, sanés hukum sareng kasaksian anu disegel di antara murid-murid Al Masih. Nabi Yesaya jelas:

“Kana hukum sareng kasaksian! Upami aranjeunna henteu nyarios numutkeun kecap ieu, éta kusabab henteu aya cahaya di aranjeunna ”(Nyaéta 8:20).

Kasaksian mangrupikeun ciri khas garéja, sanés tanda-tanda anu ajaib, sabab Kristus nyalira ngingetkeun yén nabi palsu bakal damel tanda, nubuat sareng ngusir setan (Mt 7: 22). Buah anu hasil tina biwir, nyaéta, kasaksian mangrupikeun bedana antara nabi leres sareng nabi palsu, sabab nabi palsu bakal nyamar salaku domba, ku kituna, ku tindakan sareng penampilan teu mungkin pikeun ngaidentifikasi aranjeunna (Mat 7:15 -16).

‘Saha anu percaya ka Kami numutkeun kana Kitab Suci’ nyaéta kaayaan anu ditangtoskeun ku Al Masih sahingga aya terangeun manusa “Saha waé anu percanten ka kuring, sakumaha ceuk Kitab Suci, walungan cai hirup bakal ngalir tina rahimna” (Yohanes 7:38), sabab kecap-kecap Al Masih nyaéta Roh sareng kahirupan (Yohanes 6:63), bibit anu teu rusak, sareng ngan ukur siki sapertos kitu germinates kahirupan anyar anu masihan hak pikeun hirup langgeng (1 Pet. 1:23).

Saha anu percaya ka Al Masih salaku Putra Daud, Gusti, Putra Allah anu hirup, lain deui urang asing atanapi urang luar. Anjeunna moal cicing dina remah-remah anu murag tina méja tuanna, tapi anjeunna parantos janten sasama warga masarakat wali. Janten pamilon dina kulawarga Allah.

“Pas anjeun henteu deui asing atanapi asing, tapi sasama warga sareng wali sareng kulawarga Allah” (Ep 2: 19).

Saha jalma anu percaya ka Putra Daud percaya ka turunan anu dijangjikeun ka Ibrahim, ku sabab kitu anjeunna diberkahi salaku jalma anu percaya ka Ibrahim, sareng ngiringan sagala kauntungan anu dijanjikeun ku Gusti Allah ku nabi-nabi-Na anu suci, sabab sagala rupa anu ditulis nabi-nabi, nyerat ngeunaan Putra (Yohanes 5:46 -47; Heb 1: 1-2).

Saha anu percaya tiasa ngalakukeun sagala hal ka Gusti, kalayan:

“Anu ku iman nalukkeun karajaan, ngalaksanakeun kabeneran, nampi jangji, nutup sungut singa, pareum kakuatan seuneu, kabur tina pedang, tina kalemahan aranjeunna narik kakuatan, dina perang aranjeunna bajoang, aranjeunna nempatkeun pasukan tentara jalma asing. Awéwé nampi maotna ku kabangkitan; aya anu disiksa, henteu nampi panyalametanna, pikeun ngahontal kabangkitan anu langkung saé; Sareng anu sanésna ngalaman scorn and scourges, komo ranté sareng bui. Aranjeunna dibalédog ku batu, dirit, dicobaan, ditelasan ku pedang; aranjeunna leumpang dibaju domba sareng kulit kambing, teu berdaya, kasiksa sareng dianiaya (Anu dunya éta henteu pantes), ngumbara ngalangkungan gurun, sareng gunung, sareng ngaliwatan liang sareng guha bumi. Sareng sadaya ieu, parantos ngagaduhan kasaksian ku iman, henteu ngahontal janji, Gusti nyayogikeun anu langkung saé pikeun urang, yén aranjeunna moal disampurnakeun tanpa urang ” (Heb 11:33 -40)